

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Prețul abonamentului:	APARE DUMINECA	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 240 Lei	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.	Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei,
Pe jumătate de an . . . . . 120 Lei		până la 200 de cuvinte 180 Lei, de
Pe un pătrar de an . . . . . 80 Lei		aci în sus 200 Lei
Un număr . . . . . 5 Lei		
Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei		

El știe mai bine!

Taica Schopenhauer, filosof nemuritor și om de inimă nu s'a rușinat — deși nu era om de serie — să spună următoarele cuvinte:

„Știința umană, pe toate laturile ei este atât de estinsă încât nu-i poți vedea hotarele și din aceea ce ar fi vrednic de cunoscut nici un om nu poate spune *că cunoaște baremi a sula parte*”.

Dață ar mai trăi azi celebrul filosof sigur că ar deveni de o sută de ori mai pesimist decât a fost, când ar constata cum se reped oamenii în numele științei și „înțelepciunii lor”, asupra tuturor alcătuirilor omenești și asupra instituțiunii divine, care se chiamă sfânta biserică.

Badea Ion, care — fie zis între noi — este un om pur instinctual în cutare adunare parohială se repede asupra tuturor, cu înțelepciunea lui, chiar dacă s'ar scula apostolul Pavel din morți și ar veni la adunarea parohială și ar spune cum stau lucrurile, badea Ion nu s'ar lăsa blamat în păreriile lui, fiindcă el știe cel mai bine cum și ce trebuie făcut.

Dar dacă lipsa de modestie și de scrupulozitate ar grasa numai la sate, treacă-meargă.

Păcatele acestea însă se suie și la orașe. Cutare profesor, care nu a cetit în original pe autorii teoriilor evoluției și nu a văzut în viața lui orangutan, totuși este de părerea că creștinismul cu învățăturile sale e ceva antiquat, ceva demodat, ne mai corespunzând timpului modern. Nici d-sa nici elevii d-sale nu vor ceti o singură pagină din Biblie, fiind convinși că această carte sfântă este complect bătută și desființată de știința mare a oamenilor. Prin urmare ei știu mai bine, care este adevărul decât venerabila carte!

Alți oameni de știință încearcă să arunce în camera de vechituri creștinismul, pe tema că au aflat legile vieții sociale, mai bine decât evangelia, care lasă la o parte aparențele și merge deadreptul la rădăcina sufletului.

Prin urmare și ei știu mai bine decât evangelia Domnului nostru Iisus Hristos, ce este de făcut. Sfânta evanghelie ne spune că faptele oamenilor sunt în majoritatea lor colorate de patimi și până când oamenii nu vor reuși să doboare patimile din ei prin frica de Dumnezeu și prin o simțire curată, poți să scrii pe hârtie ce vrei. Ce i-a folosit fariseului că s'a dus la biserică să se închine? El a plecat de acasă binecolorat și din fiecare vorbă a lui transpira patima vanității și a pozării în fața lumii. Și fariseul la rândul său știa cel mai bine cum trebuie să fie un om binecredincios.

Intr'un singur punct trebuie să recunoaștem meritele mari ale științei omenești. Știința a ascuțit mintea omenească, în general de așa fel încât găsești oameni cu bună judecată în toate păturile sociale. Omul instinctual, omul colorat de patimi ascunse, ori în ce costum ar fi îmbrăcat, este recunoscut imediat ca fariseul din evanghelie.

Nu mai merge să vorbești de istorie, de geografie, de sociologie sau alte ramuri de știință, fără să fi asudat mult întru agonisirea cunoștințelor, cari trec peste măsura mediocră.

Dar și mai puțin merge să vorbești de credință, de dreptatea divină, de dreptatea omenească și de toate sentimentele nobile, dacă tu nu ai nici un dram din ele.

Judecătorii răspândiți în toate coturile: o babă, un moș, un muncitor, un tinerel, numai decât te simt că ești un fariseu care pozezi și pe dinlăuntru ești ca un mormânt vărut.

Poți torța lumea să te respecte și să ți se supună strângându-o de gât, dar asta nu în numele științei și al culturii, ci în numele congenialității cu cele mai primitive și sălbatice popoare din Africa, nedescoperită încă.

În felul acesta ajungem să ne batem crunt cu cea mai cumplită erezie în cunoașterea omului care circulă azi pretutindenea.

Să moară preotul cu întreaga lui familie, să moară învățătorul de toate categoriile cu întreaga lui familie, pentru oamenii cari au plăcerea să rămână întreaga lor viață pur instinctuali și să câștige absolut totul pe meleagurile vieții europene prin „vânat“ și „pescuit“.

Ființa omenească nu este nici lut nici lemn pe care sculptorul le poate ciopli cum îi dorește inima, ci este gândire și simțire.

Azi se arată clar adevărul că toate influențele bune din lume nu te pot face om în înțelesul adevărat al cuvântului, dacă tu singur nu simți în tine plăcerea și datoria de a te ridica peste viața instinctuală.

Adevărul este că te formează alții, dar în primul rând trebuie, dacă ești om, să te *formezi tu, prin mii de sbuciume.*

Nimeni nu știe mai bine decât tine ce tariseu sută la sută este în adâncul sufletului tău și această buruiănă veninoasă numai tu o poți smulge din sufletul tău și nimeni altul, măcar de ar leșina și ar muri în munca lui de persvasiune.

Cu mentalitatea de african sadea nu ai dreptul în fața lui Dumnezeu și în fața culturii omenești să ceri nimănui să-și jertfească măcar o clipă din timpul lui și nici măcar o fărâmă din energia lui.

Oamenii cari trăiesc în Europa dar în realitate sunt frați adevărați cu Africanii cari prind crocodilul și în toată ziua taie o bucată din coada lui ca să se sature, nu au dreptul la însângerarea inimilor nobile, ci la legi africane.

Badea Ion și consoții lui surtucari, cari spun că ei știu cel mai bine care este dreptatea, să fie siguri că totuși sfânta evanghelie a lui Hristos e mai înțeleaptă și mai nobilă decât ei.

Dr. Ștefan Ciocoranu
protopop.

Infricoșata Judecată

„Veghiați dar, pentru că nu știți, în ce zi va veni Domnul vostru“ (Ev. Mateiu XXIV, 42).

Dragii mei,

Toți câți ați părăsit lucrurile vieții cele deșarte și pierdute, luați bine seama ca nu cumva să vă întoarceți iarăș inima voastră spre acelea. Avuția se trece, mărirea se pierde, frumsețea se vestejește, și toate se schimbă și ca umbra trec.

Pentru aceia zice David: „Ca o umbră se trece omul, și în deșert se mișcă, în zadar se turbură, strânge avuție, căci peste puțină vreme, nu poate lua nimic cu dânsul“.

Ci toate lăsându-le mergem spre infricoșata judecată, goi precum ne-am născut.

Și mergem ticăloși, posomorâți, întunecați, speriați, trudiți, despuiți, spăimântați și cu fața la pământ. Și ne acoperim fața de rușine, și așa vom sta înaintea la infricoșata și nefățarnica judecată. Unde cărțile faptelor se deschid, unde este neîncetat scrâșnirea dinților, unde e plângerea cea fără mângăiere, unde nu e rădere ci tânguire, unde nu e lumină ci întuneric, unde nu e bucurie ci suspin, unde nu e desfrânare ci judecată.

Unde este slava cea deșartă a bogaților? Unde podoaba hainelor? Unde sunt încălțămintele cele lucitoare și hainele cele de mătase? Unde sunt casele cele văruite și sunele argintului? Unde sunt cei ce nu văd săracii? Unde sunt cei ce cu jocuri și'n timpane beau vinul? Unde sunt cei ce zic să mâncăm și să bem că mâine vom muri? Unde sunt aceia cari zic, că iubitor de oameni este Dumnezeu și nu muncește pe cei ce păcătuiesc? Câți se vor căi cei ce cugetă și zic acestea! Căci vor suspina și vor grăi unii către alții zicând:

O! Vai, cum am greșit și ne-am pierdut pe noi. Ne învățau alții, și noi nu ascultam și nici nu băgam de seamă.

Ne învăța și noi ne băteam joc! Iată că dreaptă e judecata lui Dumnezeu, și cu adevărat ne luăm plata pentru cele ce am făcut! Pentru puțină și mică slavă, am pierdut slava cea mare și adevărată, pentru bogăție deșartă ne-am lipsit de bogăția împărăției cerești.

Să nu auzim și noi când vom bate la ușă: „Adevărat vă spun că nu vă cunosc pre voi“ (Ev. Matei XXV, 12) și să ni se facă rușine

că necinstim și întristăm pe Făcătorul. El ne poartă de grijă și noi în toate zilele nu ne rușinăm a călca poruncile Lui!

Să încetăm dar cu desfătările mâncărilor și băuturilor prea multe. Să încetăm grăierea de rău, năpăstuirea, desfrânarea. Să nu mai osândim pe preoții Domnului.

Acestea să le lăsăm și de rugăciuni, metanii, citanii și postiri să ne apucăm. Să ne gândim la ceasul judecății, și să ne ostenim și să plângem în această viață trecătoare, ca să nu ne muncim în veci.

Vremea e puțină, iar judecată va fi multă. Vai de cel fără credință că se va da la îngeri nemilostivi. Vai de cel ce aici nu se pocăește, că la adevărat judecător va merge. Drept aceia să nu ne fie milă de trupurile noastre că le chinuim, pentru că trupul este lut și va merge iar în pământ, că țărâna, țărână se va face. Că de vom trăi în deșertăciune cizeci de ani, și chiar o sută de vom vieții, după aceia ce e? Bătrânețe! După aceia? Boală și slăbiciune? După aceia? Groaznicul ceas la care toți se așteaptă și de care se cutremură. Mare lucru e a vedea sufletul despărțindu-se de trup. E mare nevoia ceasului acela, când glasul se oprește și limba să zică cuvântul nu poate.

Atunci și pe cei ce stau aproape prieteni sau părinți și frați, nu-i cunoaștem, au doară de-i cunoaștem putem a le grăi ceva? La ceasul acela, nici de copil, nici de prieten, nici de altceva nu ne aducem aminte, fără numai de păcatele noastre.

Și cum vom să întâmpinăm pe Judecător, ce seamă să dăm, ce ertare să luăm, și în ce loc ne va primi? Atunci vom vrea a fugi de fața judecătorului, chiar puțină vreme să ne pocăim, să plângem, să facem milostenie, fiindcă viața noastră rău o am cheltuit și petrecut.

Deci acestea dela mine cunoscând, să ne reînoim mai înainte de ceasul acela, și să venim cu mare grabă la pocăință. Să nu zicem că am păcătuit, ci numai să batem cu pocăință la ușă zicând: „Deschide nouă, deschide Doamne, păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, că la Tine scăpăm, și ție slavă și închinăciune trimitem. Amin.

Cuvânt al

Sfântului Ioan Gură de Aur

Prelucrare de un Stud. teolog.

Peripețiile unor finanțe *)

XII.

Printre rezervele accentuate în fiecare declarație colectivă a pretențiunilor eparhiei am amintit, că în cele mai multe cazuri derivă datoria de acolo, că debitorii au luat pământ în arendă, oferind în calitate de arendași, de bună voie și la licitație publică, atâta arendă cât au aflat că pot să plătească, amăsurat împrejurărilor, deci nu poate fi vorba de dobânzi acumulate, necalculându-se nici un fel de dobândă după arenzile neîmprocesuate, ci este vorba de prestarea contravalorii pentru folosirea pământului, care contravaloare s'a schimbat an de an, respectiv s'a redus după cum s'au schimbat și referințele financiare și economice din țară.

Am subliniat, că ar fi cea mai mare nedreptate, ca o arendă minimală, pe care a oferit-o arendașul sub influința circumstanțelor absolut nefavorabile să se mai reducă la jumătate, de vreme ce impozitele sunt mai mari, decât ar face arenda redusă, care arenda arendatorul iarăși n'ar primi-o deodată, ci în curs de mai mulți ani, până când impozitele are să le plătească necondiționat până la finea anului.

Legea inițială pentru asanarea datoriilor agricole a fost parte modificată, parte complectată cu noua „Lege pentru modificarea legii asanării datoriilor agricole“, publicată în „Monitorul Oficial“ din 26 Octombrie 1932.

Această lege din urmă a suspendat pe timp de 18 luni, în condițiunile cuprinse acolo, stabilirea raporturilor definitive între creditorii și debitorii agricoli, de cari s'a ocupat legea asanării datoriilor.

Legea pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane, publicată în 14 Aprilie 1933, pune capăt nesiguranței de interpretare de până aci, în ce privește arenzile, când în articolul 12 precizează, că dispozițiile acestei legi nu se aplică, între altele contractelor de locațiune în ce privește chiriile și arenzile.

Prin această lege din urmă s'a acordat un moratoriu de cinci ani debitorilor agricoli, cari n'aveau pământ mai mult de 10 ha., precum și celor cu 10 ha. până la 50 ha., cu o dobândă de 1% pe an și moratoriu de doi ani debitorilor agricoli cu peste 50 ha. de pământ, cu o dobândă de 3% pe an.

Efectul acestei legi a fost, că luni de zile n'a intrat niciun ban la casierie în datoria debitorilor

*) Vezi Nrii 10, 14, 16, 21, 24, 32, 33, 39, 45 ex. 1940 și Nr. 1 și 4 ex. 1941.

eparhiei, cu toate că în acest organ oficial s'a lămurit chestiunea îndestul, că datoriile către eparhie nu cad în conversiune.

Devenind astfel situația disperată, secția economică a consiliului eparhial s'a ocupat de fiecare arendaș restanțier în parte, cerând oficiilor parohiale, să comunice arendașilor, că chiriiile și arenzile nu cad în conversiune și că dacă nu vor plăti vor fi împrorocuați.

Răspunsurile primite au fost cuprinse în câte un proces verbal, care s'a înaintat Consiliului eparhial. Din aceste procese verbale am constatat, că debitorii și-au recunoscut datoria, cerând păsuire, ca să o poată plăti în rate și anume în timp de 1-4 ani.

Respiriu li-s'a dat în toate cazurile la cei mai mulți cum au cerut, la unii cu pretenții prea mari li-s'a redus termenul de plată ce care îl solicitaseră, tuturoa li-s'a pus însă condiția, că dacă nu plătesc rata primă la termen, pierd favorul acordat de a plăti în rate.

Urmarea a fost, că au început să incurgă arenzile respectiv ratele fixate în măsură destul de mare, chiar și dela arendași mai vechi.

Suspendându-se însă execuțiile în luna Noiembrie 1933 în vederea alcătuirii unei noi legi a conversiunii, arendași au sistat plățile pe toată linia în nădejdea, că legea cea nouă va cuprinde în cadrele conversiunii și datoriile către eparhie. Astfel dintr'odată iar a ajuns eparhia cu încasările acolo, unde era mai nainte.

Ca în anul 1932 așa și în anul 1933 a avut eparhia să lupte cu greutăți mari, pentru că instituttele de credit și de economii ajunseră în starea precară de a nu mai putea da dividende după acții, nici interese după depuneri.

Așa se explică, că eparhia avea fonduri și fundațiuni, care deocamdată nu puteau servi scopul pentru care au fost create.

Din toate ce se petreceau în jurul nostru vedeam că evoluăm spre o lume nouă, care tinde să dărâme bazele lumii celei vechi, apropiindu-ne de o nouă îndrumare economică și socială.

Nesiguranța, lipsa de credit tot mai amenințătoare, antagonistul pronunțat între individ și societate, precum și apunerea moralei de ordinioară, impuneau noi forme economice și sociale, pe cari se străduiau cei din fruntea treburilor obștești să le afle și aplice, pentru a ne scăpa încă de cu vreme de o prăbușire totală.

În mijlocul acestor stări îngrijorătoare pierdem pe chiriarchul Dr Iosif Tr. Badescu, trecând el în 11 Iulie 1933 la cele vecinice, după o suferință de mai mulți ani.

Aurel Moacă.

Inapoi, la canoane.

Acesta a fost titlul articolului de fond al Foii Diecezane din numărul trecut. Ca și la alte redacții, astfel și la redacția foii noastre se trec în revistă și se indică mereu ca într'un barometru, toate schimbările sociale, prin cari trece societatea omenească. În acest laborator s'a făcut un discernământ al evenimentelor, diq care redactorul Foii Diecezane a tras concluzia: „Inapoi, la canoane”.

Creștinismul a parcurs un drum lung, în decurs de 2000 ani. Și cu cât ne îndepărtăm de primele veacuri ale creștinismului, cu atât mai mult sufletul creștinului se răcește de căldura ortodoxiei, deaceia ni-se par azi serviciile dumnezeiești prea lungi, iar rânduelile de disciplină creștină prea învechite, șoptindu-se mereu: canoanele trebuiesc actualizate; modernizate!

Din frământările învolburate ale vremurilor; din lucrurile mici și din evenimentele mari, prin cari trecem, vedem cum toate sunt trecătoare, și rămâne deasupra tuturor: ideea creștină de mântuire, prin credință, prin morală și prin normele ce reglementează acțiunile omenești; cari norme sunt perfect încadrate în canoanele alcătuite de Sfinții Părinți.

Iată de ce strigătul redacției Foii Diecezane: *Inapoi, la canoane*, se îndreaptă către cler și popor!

*

Mi-s'a dat ocaziunea să cercetez aproape fiecare biserică din eparhia noastră. Ca și ori-care creștin, care intră prima oară într'o biserică am simțit anumite impresii și anumite senzații, dupăcum se prezenta biserica ca zidire, ce reprezintă oglinda sufletului credincioșilor acelei biserici. Aranjamentul și curățenia formează podoaba Casei Domnului, și în astfel de biserică stând, ni-se pare că stăm în ceruri! Am văzut și defecțiuni. Sfaturile arhieriești. în vizitațiunile canonice, nu au întârziat cu îndrumările, ca frații preoți să consulte canoanele și să se încalzească de duhul Sfinților Părinți, cari și-au exteriorizat prin canoane, toată puterea lor de credință și morală creștină.

În numărul viitor vom spicui din canoane anumite părți, pe cari se bazează disciplina ortodoxiei noastre.

T. R.

Alte șapte duhuri rele

De: **Preot Ioan Nicorescu.**

(Continuare)

Și aceasta nu fără motiv, căci ce se poate cugeta de o mai mare nemulțămire ca aceea, când creștinul prin împărtășire s'a împăcat cu Dumnezeu, l-a primit în casa sufletului lui și într'acea zi chiar se lapadă de Dânsul, nu-l mai recunoaște de binefăcătorul său și se aruncă din nou în robia diavolului. Și ce înscamnă această lucrare a ta? O negoțatorie adevărată, o vindere desăvârșită a lui Dumnezeu.

Dar cu aceasta nu e de ajuns, să războiește creștinul cu însăși sfintele Taine pe care le-a primit.

Și aci e bine să aduc pentru învățatură o caracterizare a păgânilor și necredincioșilor referitor la purtarea noastră.

Un Indian de frunte a fost odată de față și a ascultat predica unui misionar creștin trimis în India, care le spunea: Pe fața pământului sunt lățite trei religii: cea iudaică, mahomedană și cea creștină, și aceasta din urmă e cea mai sigură, care aduce omului mântuirea. După aceste predicări s'a hotărât indianul să se convingă despre acest adevăr. Calătorește în Palestina unde cercetează sinagogile și se interesează de ceremonii, sabath, legile și jertfa iudaică. D'acolo trece în Turcia și se interesează de exercițiul religiei mahomedanilor, moscheele și felul lor d'ase ruga.

În fine vine în Europa, cearcă a cunoaște Tainele Bisericii creștine, cere informații despre preoți, jertfă și felul de viețuire al credincioșilor.

După ce a văzut și știut toate se reîntoarce în India și întrebat de ai săi: ce a văzut și care religie ia plăcut mai mult, le răspunde: Religionea jidovilor îi vine lui ca „un joc amăgitor”. Adunarea mahomedanilor, ca: „o murdară turmă de porci”; iar despre religionea creștină s'a exprimat zicând: „Aceasta e o sfruntată proslie”: căci pecând creștinii cred, că se împărtășesc cu corpul lui Dumnezeu care s'a făcut om, se dedau la cele mai nerușinate păcate și răutăți.

Astfel expune creștinul neînțelegător și cuprins de cele șapte duhuri rele, ceremoniile, Tainele și obiceiurile sfintei noastre Biserici la critica și batjocura necredincioșilor și e dureros, dar adevărat.

(Sfârșit)

La moartea unui preot bătrân

Până mai anii trecuți nu se știa la noi de pensionarea preoților. Preotul ce se cununa în tinerețe cu altarul Domaului, numai moartea îl dohora încet de pe treptele amvonului. Cu toate greutățile unei astfel de păstorie, dar poporul adora pe celce dela leagăn până la moarte le-a fost părinte și stăpân. Când clopotele nu mai sunau, ușile bisericii nu se mai deschideau, era semn că taica părinte a căzut la pat și moartea îl pândește să-l ridice de aici pe plaiurile altor lumi. Și în ochii celor rămași fără mângâieri se iveau lacrimile părerilor de rău, dar și în sufletul celui ce se despărțea de ai săi se petrecea ceva tainic. Se văduvea un popor și un altar.

Gârbovit de anii bătrânețelor a adormit în Domnul în orașul Caransebeș în ziua sf. mucenic Haralampie (10 Febr.) preotul *Pantelimon Domil* în vrstă de 79 ani după ce a păstorit neîntrerupt 55 ani în Valeaboului, Obreja, Buceșnița cu filia Goleț. Cei 55 ani de păstorie i-a apreciat Prea Sfinția Sa părintele episcop Vasile când mai anii trecuți l-a distins cu brâu roșu. Numai cei mici de suflet ar fi vrut ca cu micile greșeli din amurgul bătrânețelor să întunece faima unui păstor pe acărui buze adesea răsuna cuvintele psalmistului: „râvna casei tale m'a mînat pe mine” (Ps. 69, 10).

Slujba înmormântării a avut loc în 12 Februarie. Plecând dintre ai săi și din casa unde și-a petrecut calvarul suferințelor sale a fost dus în sf. Biserică din cimitirul ort. rom. unde s'a săvârșit sf. liturgie de către preoții: prof. Dr Zeno Munteanu, Simeon Șandru, Pavel Bogoeviciu și protodiaconul T. Roșca. La prohod pe lângă cei de sus s'au mai îmbrăcat și următorii preoți: Tr. Dobromirescu, R. Suru, C. Pițigoi, V. Suru, V. Suru. Încă la începutul sf. liturgii a intrat în sf. biserică și Prea Sfințitului episcop Dr Vasile Lazarescu ridicând nespus de mult nimbul celui dispărut iar asupra neamurilor înlăcrimate această deosebită atenție a Prea Sfinției Sale a produs o netălcuită mare ușurare sufletească care nu se va uita. Prezența întregului personal al Ven. Consiliu Eparhial în frunte cu P. On. Domn consilier R. Ancușa, dl consilier Sgăvêrdia și ceilalți a fost iarăși o dovadă a bunei aprecieri de care s'a bucurat acest preot de nefățărîtă omenie și cinste, acum în lumea celor drepti. În cuvinte simțite fără a spune mai mult decât adevărul, pâr. profesor Dr Zeno Munteanu a scos în evidență viața pastorală a dispărutului în decurs de jumătate de veac și mai bine.

În dangătul clopotelor purtat pe mâni de preoți a fost coborât în mormânt, nu departe de locul de odihnă ale atâtor eminente arhieriei, călugări, protopopi, preoți și fruntași vestiți de pe vremuri.

Doamne, pe celce mult s'a ostenit în via Domnului, în ziua judecării să nu treci cu vederea blândețele lui, iubirea lui de oameni, dragostea de cele sfinte, căci în lume cât a stat pe Tine te-a reprezentat. Vecinică pomenirea lui.

Raportor.

Măsuri de Apărare Pasivă obligatorii pentru populație

Pentru a evita pierderi inutile pe timpul atacurilor aeriene, populația va da ascultare din convingere în interesul fiecăruia și al colectivității măsurilor de apărare pasivă obligatorii de mai jos:

A) Stingerea și ascunderea luminilor.

Toți locatarii imobilelor de orice fel (publice sau particulare), care nu au ferestrele prevăzute cu jaluzele sau obloane, sunt obligați să-și procure și să aplice deasupra geamurilor interioare hârtie neagră, cartoane, perdele negre groase, pături, etc. și să se asigure totodată că mijlocul întrebuițat pentru ascunderea luminilor nu permite să răsbată în afară, nici o rază de lumină.

Localurile publice vor lua măsuri ca ieșirile să fie prevăzute cu perdele negre, care să împiedece la deschiderea ușilor, pătrunderea luminii în afară.

Toate luminele exterioare ale locuințelor, magazinelor, etc., (reclame luminoase, firme) vor fi stinse.

Luminele exterioare strict necesare dela școli, spitale, fabrici, cazărmi, gări, aerodromuri, etc., vor fi camuflate prin becuri în culoare fumurie, cel puțin jumătate din partea de jos.

Peste bec se va aplica un abajur cilindric, vertical, destul de rezistent, perfect închis sus și lung de cel puțin 3 ori mărimea becului, astfel ca pe pământ să apară o mică suprafață slab luminată, servind numai ca reper și siguranță.

B) Adăpostirea.

1. Măsuri de prevedere în ceea ce privește adăpostirea:

a) Șefii A. P. ai imobilelor care nu dispun de un adăpost special, vor alege în subsol sau pivnița, o cameră sau mai multe, indiferent de cine locuiește în subsol, sau posedă pivnița, care să aibe asigurate câte 2 ieșiri, (sau cel puțin o ușe și o feriastră).

b) Se vor așeza la ferestrele pivniței sau subsolului ales, saci sau lăzi umplute cu nisip.

c) Se vor așeza din vreme, în aceste încăperi 1-2 târnăcoape și 2-3 casmale, pentru deschiderea unei ieșiri, în cazul prăbușirii imobilului.

d) Vor exista în permanență în aceste încăperi, o lampă sau un felinar, un vas cu apă, scaunele necesare și eventual, mijloacele pentru odihna celor bolnavi sau celor ce le-ar veni rău.

e) Se vor cunoaște de fiecare locatar (șef de imobil și de familie) numărul telefonic și adresa postului de prim ajutor cel mai apropiat.

f) Se va procura de fiecare familie 1-2 pachete de pansament și desinfectantele necesare.

2. Măsuri de executarea adăpostirii:

a) Cei găsiți de alarmă acasă, birourii, etc., vor stinge luminile în tot localul și cu mijloacele de luminat, pregătite dinainte, vor cobori în pivnița sau subsolul ales de adăpost. Toate aceste operațiuni, vor trebui să fie făcute în timpul cel mai scurt.

b) Cel mai desăvârșit calm trebuie păstrat în adăpost în cazul când bombele au căzut în vecinătate.

c) În caz de rănire, se va anunța cât mai neîntârziat postul de prim ajutor, întrebuițându-se până la evacuare mijloacele aflate la îndemână.

d) Cei suprinși de alarmă pe stradă, vor merge liniștiți și vor intra în primul adăpost întâlnit.

e) Cei suprinși de bombardament înainte de a fi găsit un adăpost, se vor ascunde în primul gag sau după primul zid întâlnit, iar în caz de lipsă, se vor culca de îndată ce aud șuerat de bombă.

C) Măsuri contra incendiilor.

1. Măsuri de prevedere:

a) Se vor goli podurile de orice material combustibil și se va întinde pe podele un strat de nisip de 2-3 cm., se va vâruși toată partea lemnoasă a podului cu un strat gros de var și se va așeza în unele din colțurile podului, o ladă cu nisip și o lopată.

b) Se va așeza la îndemână cheile dela pod și se va destina din vreme personalul de serviciu, care să inspecteze podul.

c) Se va ține în evidență, numărul telefonic al postului de pompieri respectiv.

2. Măsuri de execuție:

a) În gaz de început de incendiu, provocat de o bombă incendiară, se va arunca dela oarecare distanță cu lopata, nisipul depozitat în lada din pod.

b) Se va anunța neîntârziat postul de pompieri, dacă întrebuițarea mijlocului de mai sus, nu a dat rezultat.

D) Alarma.

Alarma și încetarea ei în orașe se dă prin sirene, iar în comunele rurale prin clopotele dela biserici.

Începerea alarmei se dă prin un sunet modulat, iar în comune prin bătăi de clopote dese și repetate.

Încetarea alarmei se dă prin un sunet continuu, iar în comune prin bătăi rare de clopote.

E) Circulația.

a) Vehiculele care întrebuițează faruri, vor camufla luminile din față prin acoperirea lor cu învelitoare de piele mușama sau postav negru, sau prin aplicarea în spatele giambului, a unui carton sau tablă.

Lumina va străbate printr-o feriastră orizontală de 6/1 cm. așezată deasupra focarului de lumină a farului.

Lumina fixă de poziție din spatele auto vehiculelor, va fi camuflată prin aceleași mijloace ca mai sus, lăsându-se o deschizătură orizontală de 4 cm. 5 mm.; un oblon de tablă așezat deasupra becului, va opri lumina de a merge în sus.

Lumina pentru indicarea numărului de circulație vehiculelor va fi prevăzută cu geam albastru, care să permită citirea numărului dela o distanță de 10 pași.

Lumina ștopului în legătură cu frâna de picior, va rămâne normală.

Indicatoarele de întoarcere vor fi întrebuințate normal și timp cât mai scurt.

b) Vehiculele surprinse în alarmă în mers, vor intra în prima stradă laterală și se vor opri pe partea dreaptă în sensul mersului, stingând toate luminile, iar pasagerii, conducătorii vehiculelor, vor intra în cel mai apropiat adăpost.

F) Controlul.

Pentru controlul aplicării acestor măsuri și în interesul general, toate imobilele vor fi vizitate de către organele Comandamentului A. A. T., Prefectul județului; la orașe primării, poliția și Comandantul pompierilor. În comunele rurale: pretorii, notarii, și jandarmii.

Aceste organe vor verifica și îndruma populația asupra:

Măsurilor prevăzute pentru ascunderea luminilor; Alegerii adăpostului necesar fiecărui imobil și amenajării lui;

Ascunderea luminilor vehiculelor de orice fel;

Măsurile de prevenire și localizarea incendiilor.

Toate organele de control indicate mai sus, vor fi prevăzute cu legitimații, emanând de la autoritățile respective.

Cazurile de contravenție la măsurile obligatorii de apărare pasivă specificate mai sus, vor fi sancționate.

Pentru prima dată, cu tăierea racordului luminii electrice sau gaz aerian, iar auto-vehiculele, prin oprire și desumflarea cauciucurilor până la intrarea în egalitate.

Pentru a doua oară, pe lângă măsura de mai sus, se vor aplica și prevederile art. 63 din Legea A. A. T.

Prefectul județului Severin

Colonel, I. UTZĂ.

ȘTIRI

Consiliu eparhial plenar. Vineri, 21 Febr. c. s'a întrunit în secțiuni, unite consiliul eparhiei noastre. Intre altele s-au desbătut și chestiunea întregirii postului de protopop pentru protopopiatele Făget și Panciova. Consiliul a numit în postul de protopop al Făgetului pe păr. adm. protopopesc I. Muntean, iar în cel dela Panciova pe păr. adm. protopopesc Victor Popovici.

Transmitem nouilor numiți felicitările noastre.

Preoții nu pot face politică. Domnul Ministrul al Cultelor, general Rosetti a dat o decisiune, prin care se interzice cu desăvârșire preoților de orice confesiune de a se înscrie, a adera sau a activa în partide sau organizații politice. Ei pot activa în societăți cu caracter național-cultural sau de asistență socială, dar nu pot exercita nici o delegație cu caracter bănesc.

Pentru concentrații săraci se vor distribui ajutoare în bani; și anume la sate: soția celui concentrat va primi lunar 400 Lei-și de fiecare copil, câte 100 Lei.

Toți funcționarii sunt invitați să vină în ajutorul celor concentrați!

† **Ioan Imbroane**, protopop onorar, fost preot-profesor și consilier al Episcopiei Timișoara a trecut la cele vecinice, Vineri în 21 Februarie a. c.

Dumnezeu să-l așeze cu dreptii Săi!

† **Cornelia**, soția preotului Zaharie Grozavescu din Valea Bolvașnița, a trecut la cele vecinice în vârstă de 64 ani.

Bunul Dumnezeu să o așeze cu dreptii Săi.

Comunicat

Nr. 899 Sc. 1940.

Consiliul Central Bisericesc din București comunică sub 15 Februarie a. c. Nr. 940. următoarele:

Ca urmare la adresa Sf. Sinod Nr. 199/941, cu frățească dragoste, vă aducem la cunoștință, că potrivit Regulamentului revistei „Biserica Ortodoxă Română”, sancționat prin decretele Regale Nr. 1125/1874 și 3140/1904, abonamentul la revista „Biserica ortodoxă Română” este obligatoriu pentru toate parohiile și mănăstirile.

Având în vedere că prin cedările de teritoriu numărul abonaților s'a redus foarte mult, din care cauză administrația revistei întâmpină dificultăți, cu frățească dragoste, vă rugăm să binevoii a dispune ca toate parohiile și mănăstirile din cuprinsul acelei Sfinte Episcopii să respecte întru totul acele dispozițiuni ale Sf. Sinod.

Ceea ce se comunică spre știre și orientare. Caransebeș, 20 Februarie 1941.

Consiliul Eparhial

Note oficiale

Nr. 689 B ex 1941.

Ministerul Cultelor și Artelor atrage atenția asupra articolelor 4, 5, 6, 7, 22 și 25 a Decretului: Lege Nr. 236/1941, pentru reprimarea faptelor ce pun în primejdie existența și interesele Statutului, publicat în M. O. Nr. 31 din 6 Februarie a. c.

Iată articolele încriminate:

ART. 4. Este interzisă orice constituire de organizațiune politică neautorizată de Stat;

ART. 5. Este interzisă constituirea de asociațiuni clandestine, sub orice formă sau care au o activitate clandestină, precum: legi masonice, grupuri, nuclee, cuiburi și alte asemenea formațiuni potrivnice ordinii existente în Stat.

ART. 6. Este interzisă constituirea de organizații cu caracter religios, cultural, politic sau social al căror scop sau activitate tind la primejduirea ordinii în stat și urmăresc să dea o acoperire legală unei activități interzise.

ART. 7. Conducătorii și cei ce fac parte din organizațiile sau formațiunile prevăzute de art. 4, 5 și 6, se vor pedepsi cu muncă silnică dela 10-25 ani.

Simpla participare la vreuna din adunările asociațiilor sau formațiunilor interzise de prezenta lege, precum și propaganda prin grai sau prin scris pentru constituirea lor, sau transmiterea de ordine scrise sau verbale în vederea aceluiaș scop, se pedepsește cu aceeași pedeapsă.

ART. 22. Este interzis funcționarilor publici care primesc sub orice formă sau titlu, o retribuție dela Stat, județ, comună, regie, casă autonomă, administrațiune comercială, direcție specială sau orice altă instituțiune publică ori așezământ al cărui buget este supus aprobării unui organ tutelar, de a face parte din vreo organizațiune sau grupare politică neautorizată de Stat.

Funcționarii prevăzuți mai sus, din momentul trimiterii lor în judecată pentru vreuna din faptele prevăzute de prezenta lege și independent de aplicarea vreunei sancțiuni penale, vor fi destituiți de Ministerul de care depind sau de Ministerul care exercită controlul instituțiunii din care fac parte.

Ei vor pierde și dreptul la pensiuine din momentul destituirii.

ART. 25. Monahii și membrii clerului de orice Confesiune care se fac vinovați de vreuna din infracțiunea prevăzută de prezenta lege, independent de sancțiunile penale, vor fi destituiți cu pierderea dreptului la pensiuine, și anulara diplomelor ce posedă.

Ei vor fi caterisiți de chiriarhul respectiv fără nicio altă formalitate și li se vor aplica și dispozițiunile prevăzute de art. 24, alin. 2 și 3.

Caransebeș, 14 Februarie 1941.

Consiliul eparhial

Nr. 767 B. 1941.

Cu adresa Ministerului Cultelor și Artelor Nr. 6219/1941 din 9 Februarie a. c., ni-se comunică circulara Nr. 937 C. C./941, a Președenției Consiliului de Miniștri, care este de următorul cuprins :

„Am onoare a face cunoscut că Domnul General Antonescu Conducătorul Statului, a hotărît destituirea imediată din funcție, ridicarea dreptului de pensie și trimiterea în judecată a tuturor funcționarilor, ce aparțin instituțiilor de Stat și care :

— au participat la rebeliune, luând poziție în contra ostirii sau comițând banditisme;

— au îndemnat pe alții la rebeliune, prin cuvântări, manifeste, (scrise sau numai împărțite) și prin apeluri aduse la cunoștința publicului prin presă sau radio;

— au scos arme sau muniție din depozitele Statului, căzărmi sau fabrici;

— au prădat depozite publice și case de bani;

— au insultat demintarii Statului;

— au acuzat guvernul de spirit iudaic și masonic, fără a putea dovedi cu fapte.

Toți aceștia vor fi judecați și pedepsiți cu toată asprimea prevăzută de legi. Clemența va fi aplicată numai pentru acei care au mers orbește, fără să știe unde.

Aceste dispozițiuni să fie aduse la cunoștința tuturor organelor aflate sub ordinele Dvs.

p. Președintele Consiliului de Miniștri

ss. **General I. Steflea.**

Ceeace se aduce la cunoștința On. Preoțime și a tuturor funcționarilor noștri bisericești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 15 Februarie 1941.

Episcopul :

† **VASILE**

Consilier referent:

Prot. R. G. Ancușă.

Librăria Diecezană din Caransebeș

și-a îmbogățit
depozitul de

obiecte și ornate bisericești

Onoratele Oficii Parohiale sunt rugate a ne acorda toată încrederea, vizitând magazinul nostru.